EY: Cerințele de raportare DAC6 pot viza evenimente diverse, uneori banale, nu doar tranzacții complexe. Riscurile neraportarii sau raportarii incomplete sunt semnificative

Companiile mai au timp până la 31 ianuarie 2021 sa analizeze toate tranzacțiile pe care le-au realizat cu partenerii din alte state în intervalul 1 iulie - 31 decembrie 2020 și sa le documenteze, astfel încât, la momentul unei inspecții, sa poata justifica decizia de a le raporta sau nu autorităților fiscale. Daca finalul lui ianuarie 2021 marcheaza primul termen de raportare în baza DAC6 (ultimului amendament al Directivei privind cooperarea administrativa în domeniul fiscal), 28 februarie reprezinta al doilea termen de raportare, de aceasta data fiind vorba despre tranzacțiile transfrontaliere pentru care primul pas a fost implementat în perioada 25 iunie 2018- 30 iunie 2020.

Aspectele legate de identificarea și documentarea tranzacțiilor raportabile în baza DAC6 au fost dezbatute de reprezentanții EY în cadrul webinarului ”*DAC6 în linie dreapta*”. Principalele idei și recomandari:

DAC 6 urmarește depistarea acelor tranzacții transfrontaliere (desfașurate pe teritoriul mai multor state, dintre care cel puțin unu trebuie sa fie stat membru UE), care sunt realizate în scopul obținerii unui beneficiu fiscal. Altfel spus, cu scopul de a plati obligații fiscale – taxe și impozite mai mici. Acest amendament ar fi trebuit sa intre în vigoare anul acesta, în august, dar, la nivel european, s-a stabilit amânarea termenului de aplicare. Pe lânga alte state care au convenit același lucru, și România a prorogat termenul de 31 august 2020 pentru 28 februarie 2021, în timp ce Germania, Austria și Finlanda au pastrat termenul de raportare inițial. Dintre tranzacțiile realizate, doar cele din perioada 1 iulie - 31 decembrie 2020 fac excepție și trebuie raportate pâna la 31 ianuarie anul viitor.

DAC 6 vizeaza toate tipurile de taxe și impozite directe, excluzând taxa pe valoarea adaugata, taxele vamale, accizele și contribuțiile sociale. De asemenea, DAC 6 definește 15 semne distinctive, în funcție de care sunt judecate tranzacțiile care trebuie raportate. Unele vor fi luate în considerare daca trec testul beneficiului principal – obținerea avantajului fiscal, în vreme ce altele atrag raportarea imediata – plațile transfrontaliere deductibile realizate între doua sau mai multe întreprinderi asociate, în cazul în care destinatarul nu este rezident fiscal în nicio jurisdicție sau acea jurisdicție se afla pe lista celor necooperante.

”În timpul ramas pâna la raportare, recomandarea noastra pentru companii este sa întocmeasca o lista a tranzacțiilor cu partenerii lor de afaceri din alte state, efectuate dupa 25 iunie 2018. Pe mai departe, sa analizeze daca aceste tranzacții prezinta acele semne distinctive care ofera indicii ca au fost realizate în scopul obținerii unui beneficiu fiscal și daca trebuie raportate autorităților fiscale, conform prevederilor Directivei”, a declarat **Mihaela Mitroi**, *Partener, Asistența Fiscala și Juridica, EY România, lider al activității de consultanța fiscala și juridica în clusterul de Sud al regiunii EY Europa Centrala și de Sud-Est și Asia Centrala (CESA).*

În privința tranzacțiilor aparent banale, dar care trebuie raportate catre autorități, pentru a respecta prevederile Directivei, **Raluca Popa**, *Partener Asociat EY România*, a subliniat faptul ca: ”Exista companii care prefera semnarea unui nou contract și nu prelungirea unuia vechi, prin semnarea unor amendamente succesive. Deși resemnarea unui contract nu ar atrage neaparat raportarea lui catre autorități, exista discuții în aceasta privința la momentul unei inspecții fiscale. De asemenea, firmele trebuie sa fie atente și sa analizeze orice element de extraneitate. O decizie a Consiliului de administrație sau chiar o minuta a unei ședințe poate deveni un document care sa faca obiectul unei raportari, daca, de pilda, acționarii decid ca, în contextul pandemiei, întrunirile sa fie ținute în alta țara. Este o decizie ce poate fi interpretata ca o mutare a rezidenței din România în țara X.”

Companiile trebuie sa fie atente inclusiv la tranzacțiile cu bunuri pe care le fac cu societațile membre ale aceluiași grup. ”Din analizele EY a reieșit ca, nu de puține ori, acest tip de tranzacții se derulau cu companii care fie nu

puteau sa dea certificat de rezidența, datorita regimurilor din țara în care se aflau, fie aveau regimuri fiscale preferențiale. Odata cu intrarea în vigoare a Directivei, este foarte important sa tratam cu mai multa atenție aceste tranzacții, pentru ca, deși suntem tentați sa spunem ca ele nu trebuie comunicate Fiscului, Directiva s-ar putea sa le acopere", a punctat **Raluca Popa**.

De asemenea, companiile sa nu uite de lista jurisdicțiilor necooperante care este actualizata în permanența de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economica și sa verifice daca au avut sau nu începând cu 28 iunie 2018 tranzacții cu partenerii din acele jurisdicții, caz în care trebuie sa raporteze toate tranzacțiile. "Chiar daca în prezent partenerii de business nu sunt trecuți pe aceasta lista, este posibil ca la un moment oarecare din 2018 sau 2019 ei sa se fi aflat acolo, ceea ce poate atrage obligația de raportare catre Fisc", a explicat **Mihaela Mitroi**.

„În domeniul prețurilor de transfer, tranzacțiile efectuate cu societațile afiliate au o importanța aparte în contextul DAC6, semnele distinctive aferente nefiind condiționate de indiciile obținerii unui avantaj fiscal", a subliniat Adrian Rus, liderul departamentului de prețuri de transfer al EY România. Directiva nu include definiții ale unor termeni importanți, prin urmare, trebuie sa se recurga la Recomandarile Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economica în acest domeniu. Aceasta situație face posibila apariția unor diferențe de interpretare a unor termeni din aceste semne distinctive, care sa duca la controverse cu autoritațile fiscale din România.
În ceea ce privește amenzile cu care este sancționata neconformarea, „acestea se situeaza între 20.000 lei - 100.000 lei pentru fiecare aranjament care nu a fost raportat sau care a fost raportat incorect sau cu întârziere și între 5.000 lei - 30.000 lei pentru neîndeplinirea de catre intermediar a obligației de a notifica atât un alt intermediar, cât și contribuabilul relevant cu privire la obligația de raportare. Amenzile mai pot fi generate de rapoarte neconcordante facute de mai mulți intermediari sau supra-raportare în alte state membre din cauza diferențelor din legislație", subliniaza **Emanuel Bancila**, *liderul litigiilor fiscale de la Radu și Asociații, casa de avocatura asociata EY România*.

Potrivit lui **Emanuel Bancila**, DAC6 nu face altceva decât sa ușureze Fiscului aplicarea regulilor anti-abuz în cadrul viitoarelor inspecții fiscale, punând un fascicul de lumina asupra acelor tranzacții realizate fara un scop economic – ele nefiind destinate sa produca avantaje economice, beneficii și profituri, sau acelor tranzacții care nu sunt oneste – au ca scop obținerea avantajului fiscal. "Care este consecința? Fie tranzacția nu este luata în considerare, fie este reîncadrata și se vor plati impozite pentru tranzacțiile respective", a explicat Emanuel Bancila.

De asemenea, este posibila apariția unei noi infracțiuni care sa circule în spațiul fiscal – spalarea de bani prin încadrarea anumitor tranzacții realizate între companii care, și prin prisma legii noastre, și prin prisma reglementarilor europene, ar putea atrage sesizarea Parchetului. "Exista o neconcordanța între termenul de prescripție pentru aplicarea amenzilor datorate pentru neconformare și termenul de prescripție pentru desfașurarea inspecțiilor fiscale, de care contribuabilii ar putea beneficia. Consideram ca este aplicabila Ordonanța nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, care da posibilitatea contribuabilului de a plati jumatate din minimul amenzii în termen de 15 zile de la sancționare", a mai spus **Emanuel Bancila**.

În concluzie, cerințele de raportare DAC6 pot viza evenimente diverse, uneori banale, nu numai tranzacții complexe pentru care se analizeaza și componenta fiscala, iar riscurile neraportarii sau raportarii incomplete sunt semnificative pentru companii.